

.1

תפילה לשמירה בזמן נפילת טילים וגם לשלום חיילי צבא הגנה לישראל:

לְמַנְצָה מְזִמּוֹר לְדוֹד: יַעֲנֵךְ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגְּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ
מִקֹּדֶשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחַתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשְׁנָה סִלְהָ: יִתֵּן לְךָ כִּלְבֻכְךָ
וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִּישׁוּעֶתְךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יי כָּל
מִשְׁאֵלוֹתֶיךָ: עֵתָה יִדְעֵתִי כִּי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קֹדֶשׁוֹ בְּגַבְרוֹת
יִשַׁע יְמִינוֹ: אֱלֹה בָרוּךְ וְאֱלֹה בְּסוֹסִים וְאִנְחָנוּ בִשְׁם יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה
כָּרְעוּ וּנְפְלוּ וְאִנְחָנוּ קָמְנוּ וְנִתְעוֹדֵד: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קָרְאֵנוּ:

יֵשֶׁב בְּסֵתֶר עֲלִיוֹן בְּצֵל שְׂדֵי יִתְלוֹנֵן: אִמֵּר לִי מַחְסֵי וּמִצּוֹדֹתֵי אֱלֹהֵי אֲבֹתָ בּוֹ:
כִּי הוּא יִצִּילְךָ מִפֶּחַ יְקוֹשׁ מִדְּבַר הַוּוֹת: בְּאַבְרָתוֹ יִסֹּךְ לְךָ וְתַחַת כַּנְפָיו תַּחֲסֶה
צָנָה וְסַחְרָה אִמְתּוֹ: לֹא תִירָא מִפֶּחַד לַיְלָה מִחֶץ יַעֲוֹף יוֹמָם: מִדְּבַר בְּאִפְלֵ יִהְלֶךְ
מִקֹּטֵב יִשׁוּד צְהָרִים: יִפֹּל מִצִּדְךָ אֶלְף וּרְבֵבָה מִימִינְךָ אֲלֶיךָ לֹא יִגְשׁ: רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֵט וּשְׁלֹמֵת רַשְׁעִים תִּרְאֶה: כִּי אַתָּה יי מַחְסֵי עֲלִיוֹן שִׁמְתָ מְעוֹנֶךָ:
לֹא תֵאָנֶה אֲלֶיךָ רָעָה וְנִגַע לֹא יִקְרַב בְּאַהֲלֶךָ: כִּי מִלְּאֲכִיו יִצְוֶה לְךָ לְשֹׁמֵרְךָ
בְּכָל דְּרָכֶיךָ: עַל כַּפַּיִם יִשְׁאוּנֶךָ פֶּן תִּגַּף בְּאַבְן רִגְלֶךָ: עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ
תִּרְמַס כַּפִּיר וְתִנְיֵן: כִּי בִי חָשַׁק וְאִפְלֹטָהוּ אֲשַׁגְּבֵהוּ כִּי יִדַע שָׁמַי: יִקְרָאֵנִי
וְאֶעֱנֵהוּ עִמּוֹ אֲנִכִּי בְּצָרָה אֲחַלְצֵהוּ וְאֲכַבְדֵהוּ: אַרְךָ יָמִים אֲשַׁבִּיעֵהוּ וְאִרְאֵהוּ
בִּישׁוּעֵתִי:

שִׁיר מְזִמּוֹר לְאַסְף: אֱלֹהִים אֵל דְּמִי לְךָ אֵל תַּחֲרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקֹט אֵל: כִּי הִנֵּה
אוֹיְבֶיךָ יִהְיִי וּמִשְׁנֵאֶיךָ נִשְׁאוּ רֹאשׁ: עַל עֲמֶךָ יַעֲרִימוּ סוּד וְיִתְעִיצוּ עַל
צְפוּנֶיךָ: אִמְרוּ לָכּוּ וְנִכְחָדֵם מִגּוֹי וְלֹא יִזְכֹּר שֵׁם יִשְׂרָאֵל עוֹד: כִּי נִוְעָצוּ לָב
יַחֲדוּ עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרְתוּ: אֱהִי אָדוּם וְיִשְׁמַעְאֲלִים מוֹאֵב וְהַגְּרִים: גְּבַל וְעִמּוֹן
וְעַמְלֵק פִּלְשֵׁת עִם יִשְׁבֵי צוּר: גַּם אֲשׁוּר נִלוּהָ עִמָּם הִיוּ זְרוּעַ לְבָנֵי לוֹט סִלְהָ:
עֲשֵׂה לָהֶם כְּמַדִּיִן כְּסִיסְרָא כִּיבִין בְּנַחַל קִישׁוֹן: נִשְׁמְדוּ בְּעֵינַי דָּאֵר הִיוּ דְמֵן
לְאֲדָמָה: שִׁיתְמוּ נְדִיבְמוּ כְּעַרְב וְכִזְאָב וְכִזְבַּח וְכִצְלָמְנַע כָּל נְסִיכְמוּ: אֲשֶׁר אִמְרוּ
נִירְשָׁה לָנוּ אֵת נְאוֹת אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי שִׁיתְמוּ כְּגִלְגַל כְּקֶשׁ לְפָנֵי רוּחַ: כַּאֲשֶׁר
תִּבְעַר יַעַר וְכִלְהָבָה תִּלְהֵט הָרִים: כֵּן תִּרְדַּפֵּם בְּסַעֲרֶךָ וּבְסוּפְתֶךָ תִּבְהַלֵּם: מִלֵּא
פְּנֵיהֶם קָלוֹן וְיִבְקֶשׁוּ שִׁמְךָ יי: יִבְשׁוּ וְיִבְהָלוּ עַדִּי עַד וְיַחֲפְרוּ וְיִאֲבֹדוּ: וְיִדְעוּ כִּי
אַתָּה שִׁמְךָ יי לְבַדְךָ עֲלִיוֹן עַל כָּל הָאָרֶץ:

שִׁיר לְמַעֲלוֹת אֲשֶׁר עֵינֵי אֵל הַהָרִים מֵאִין יָבֵא עֲזָרִי: עֲזָרִי מֵעַם יי עֲשֵׂה
שָׁמַי וְאָרֶץ: אֵל יִתֵּן לְמוֹט רִגְלֶךָ אֵל יָנוּם שֹׁמֵרְךָ: הִנֵּה לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן

שומר ישראל: יי שמרך יי צלך על יד מינך: יומם השמש לא יככה וירח
בלילה: יי שמרך מכל רע ישמר את נפשך: יי ישמר צאתך ובואך מעתה
ועד עולם:

שיר המעלות ממעמקים קראתיך יי: אדני שמעה בקולי תהיינה אזניך
קשובות לקול תחנוני: אם עונות תשמר יה אדני מי יעמד: כי עמך הסליחה
למען תורא: קייתי יי קוּתה נפשי ולדברו הוחלתי: נפשי לאדני משמרים
לבקר שמרים לבקר: יחל ישראל אל יי כי עם יי החסד והרבה עמו פדות:
והוא יפדה את ישראל מכל עונתיו:

משכיל לדוד בהיותו במערה תפלה: קולי אל יי אזעק קולי אל יי אתחנן:
אשפך לפניו שיחי צרתי לפניו אגיד: בהתעטף עלי רוחי ואתה ידעת
נתיבתי בארץ זו אהלך טמנו פח לי: הביט ימין וראה ואין לי מכיר אבד
מנוס ממני אין דורש לנפשי: זעקתי אליך יי אמרתי אתה מחסי חלקי בארץ
החיים: הקשיבה אל רנתי כי דלותי מאד הצילני מרדפי כי אמצו ממני:
הוציאה ממסגר נפשי להודות את שמך בי יכתרו צדיקים כי תגמל עלי:

מי אל כמוך נשא עון ועבר על פשע לשארית נחלתו לא החזיק לעד אפו
כי חפץ חסד הוא: ישוב ירחמנו יכבש עונתינו ותשליך במצלות ים כל
חטאותם: תתן אמת ליעקב חסד לאברהם אשר נשבעת לאבתינו מימי קדם:

אנא בכח, גדלת מינך, תתיר צרורה:	(יכוון במחשבה: אבג יתץ)
קבל רנת עמך. שגבנו טהרנו נורא:	(יכוון במחשבה: קרע שטן)
נא גבור, דורשי יחודך, כבבת שמרם:	(יכוון במחשבה: נגד יכש)
ברכם טהרם, רחמי צדקתך, תמיד גמלם:	(יכוון במחשבה: בטר צתג)
חסין קדוש, ברב טובך, נהל עדתך:	(יכוון במחשבה: בטר צתג)
יחיד גאה, לעמך פנה, זוכרי קדשתך:	(יכוון במחשבה: יגל פזק)
שועתנו קבל, ושמע צעקתנו יודע תעלומות: (יכוון במחשבה: שקו צית)	

ויאמר בלחש: ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד:

אנא יי אל רחום וחנון ארך אפים ורב חסד ואמת: זכר לאברהם ליצחק
ולישאל עבדיך אשר נשבעת להם בך ותדבר אלהם ארבה את זרעכם
ככוכבי השמים וכל הארץ הזאת אשר אמרתי אתן לזרעכם ונחלו לעלם

וכתיב: וזכרתי את בריתי יעקוב ואף את בריתי יצחק ואף את בריתי
אברהם אזכר והארץ אזכר: ועשה למען רחמיך וחסדך, ובזכות הפסוקים

וּפְרָקִי הַתְּהִילִים אֲשֶׁר קִרְאתִי, וְשִׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר בָּהֶם, וְשִׁמוֹת הַקֹּדֶשׁ
הַרְמוּזִים וְהַמְצוּרִפִּים בָּהֶם, תִּשְׁמֹר נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם אוֹתָנוּ וְאֵת
כָּל חַיִּילֵי צְבָא הַגְּנָה לְיִשְׂרָאֵל, מִכּוֹל צָר וְאוֹיֵב וְאוֹרֵב וּמְזִיק וּמְכּוֹל מְקָרִים
רָעִים, בֵּין בִּיבְשָׁה, בֵּין בְּאוֹוִיר, בֵּין בַּיָּם, וְכוּל הַיּוֹעֵץ עַל עַמְךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל
עֲצָה שְׂאִינָה טוֹבָה וּמַחֲשֵׁבָה שְׂאִינָה טוֹבָה הִפֵּר עֲצָתְךָ וְקִלְקַל מַחֲשָׁבוֹתַי: יְהִי
כְמוֹן לְפָנַי רוּחַ וּמִלֶּאךְ יְיָ דוֹחָה. וְלִכּוֹל אוֹיְבֵינוּ וּמְבַקְשֵׁי רַעְתָּנוּ, בֵּין בְּגוֹפְנוּ,
בֵּין בְּנִשְׁמַתָּנוּ, שֶׁלַח בָּם חֲרוֹן אַפֶּךָ עֲבָרָה וְזַעַם וְצָרָה מִשְׁלַחַת מִלְּאֲכֵי רָעִים:
תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אִימָתָה וּפְחָד בְּגִדְל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן: תַּחֲשַׁכְנָה עֵינֵיהֶם מֵרְאוֹת
וּמִתְנִיָּהֶם תְּמִיד הַמַּעַד: שֶׁפֶךְ עֲלֵיהֶם וְעַמְךָ וְחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיָגֶם: תְּהִי טִירָתְךָ
נִשְׁמָה בְּאֵהֲלֵיהֶם אֵל יְהִי יֹשֵׁב. מִן הַמְצָר קִרְאתִי יְיָ עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְיָ: יְיָ לִי
לֹא אִירָא מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם: יְיָ לִי בְּעִזְרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בְּשִׁנְאֵי: טוֹב לַחֲסוֹת
בְּיַי מִבִּטָּח בְּאָדָם: טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבִּטָּח בְּנִדְבִיבִים: כָּל גּוֹיִם סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ
כִּי אֲמִילָם: סִבְבוּנִי גַם סִבְבוּנִי בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: סִבְבוּנִי כַּדְבוּרִים דַּעְכוּ כַּאֲשֶׁר
קוֹצִים בְּשֵׁם יְיָ כִּי אֲמִילָם: דַּחַה דַּחִיתָנִי לְנִפְל וְיַי עֲזָרְנִי: עֲזִי וְזִמְרַת יְיָ וְיְהִי
לִי לִישׁוּעָה:

וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שֶׁתְּבַטֵּל מֵעֲלֵינוּ וּמֵעַל כָּל
חַיִּילֵי צְבָא הַגְּנָה לְיִשְׂרָאֵל כָּל מִשְׁטִינִים וּמְקַטְרָגִים וְהַצִּילָנוּ נָא יְיָ אֱלֹהֵינוּ
מִכָּל פְּגִיעַת טִילִים וּמִכָּל פְּחָד וּבִהֲלָה וּמִשְׁעוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת הַמִּתְרַגְּשׁוֹת
וּבָאוֹת לְעוֹלָם. וְקִיִּים בְּנוֹ: לֹא יִתְּצֵב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פְּחָדְכֶם וּמוֹרָאֲכֶם יִתֵּן יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם עַל פָּנָי כָּל הָאָרֶץ אֲשֶׁר תִּדְרֹכוּ בָּהּ כַּאֲשֶׁר דִּבַּר לָכֶם: וְכֵן: כִּי יְיָ
אֱלֹהֵיכֶם הֵהָלַךְ עִמָּכֶם לְהִלָּחֵם לָכֶם עִם אִיבֵיכֶם לְהוֹשִׁיעַ אֶתְכֶם.

(לְהַתְּפַלֵּל עַל חַיִּיל יוֹסִיף: וְכֵן יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְיָ אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ
אֵל שְׂדֵי רֶם וְנִשְׂאָ, אֱהִיָּה אֲשֶׁר אֱהִיָּה, שֶׁתִּתְמַלֵּא בְּרַחֲמִים עַל הַחַיִּיל פַּב"פ
וְתִשְׁגִּיחַ עֲלֵינוּ בְּעֵינַי חֲמֵלְתֶךָ וְתִשְׁמַרְהוּ וְתִצְלִיָּהוּ מִכּוֹל צָרָה וְצוּקָה וּמִכּוֹל נִגְעַ
וּמַחֲלָה וְקִיִּים בּוֹ: כִּי מִלְּאֲכֵינוּ יִצְוֶה לָךְ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: יְיָ יִשְׁמְרֶךָ מִכָּל
רָע יִשְׁמַר אֶת נַפְשֶׁךָ: יְיָ יִשְׁמַר צִאתֶךָ וּבּוֹאֶךָ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם וְכֵן: יְבָרְכֶךָ יְיָ
וְיִשְׁמְרֶךָ: יָאֵר יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּחַנְךָ: יִשְׂאָ יְיָ פָּנָיו אֵלֶיךָ וַיִּשֶׁם לָךְ שְׁלוֹם: וְשִׁמוּ
אֶת שְׁמִי עַל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאֲנִי אֲבָרְכֶם וְכֵן: כִּי תַעֲבֹר בְּמֵיִם אֶתְךָ אֲנִי
וּבְנֵהֲרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ כִּי תֵלֶךְ בְּמוֹ אֲשֶׁר לֹא תִכּוֹה וְלֹהֲבָה לֹא תִבְעַר בְּךָ: כִּי

אֲנִי יְיָ אֱלֹהֶיךָ קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל מוֹשִׁיעֶךָ נִתְתִּי כְּפָרֶךָ מְצָרִים כּוֹשׁ וּסְבָא תַחֲתֶיךָ
מֵאֲשֶׁר יִקְרָת בְּעֵינַי נִכְבַּדְתָּ וְאֲנִי אֶהְבַּתֶיךָ וְאַתָּן אָדָם תַּחֲתֶיךָ וְלֵאמִים תַּחַת
נַפְשֶׁךָ).

אֱלֹהֵינוּ שְׁבִשְׁמֵיִם עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לְטוֹבָה. עֲשֵׂה עִמָּנוּ אוֹת לִישׁוּעָה. עֲשֵׂה
עִמָּנוּ אוֹת לְרַחֲמִים. יִרְאוּ שׁוֹנְאֵינוּ וַיְבוֹשׁוּ. יַחְזוּ אוֹיְבֵינוּ וַיִּכְלָמוּ. כִּי אַתָּה יְיָ

אֲבִינוּ מִלְכָּנוּ, צוּרְנוּ וְגוֹאֲלָנוּ – חוֹסֵה יי' עַל עַמּוֹךְ וְאֵל תִּתֵּן נַחֲלֶתְךָ לְחַרְפָּה לְמִשְׁלַל בָּם גּוֹיִם. לָמָּה יֹאמְרוּ בְּעַמִּים אֵיזָה אֱלֹהֵיהֶם: יִדְעֵנוּ יי' כִּי חֲטָאנוּ. וְאִין מִי יַעֲמוּד בְּעַדְנוּ אֶלֶּא שְׁמַךְ הַגְּדוֹל יַעֲמוּד לָנוּ בַּעַת צָרָה. וּכְרַחֵם אֲב עַל בְּנֵי רַחֵם עָלֵינוּ, חֲמַל עַל עַמּוֹךְ וְרַחֵם עַל נַחֲלֶתְךָ, חוֹסֵה נָא כְּרַב רַחֲמֶיךָ חֲנֹנוּ מִלְכָּנוּ וְעַנְנוּ. לָךְ יי' הַצְּדָקָה עוֹשֶׂה נִפְלְאוֹת בְּכָל עֵת וְעַתָּה. הִבֵּט נָא וְהוֹשִׁיעָה נָא צֶאֱן מִרְעִיתְךָ. אֵל יִמְשַׁל בְּנוּ קֶצֶף כִּי לָךְ יי' הִישׁוּעָה בְּךָ תוֹחֲלֶתָנוּ. אֱלוֹהַּ סְלִיחוֹת אָנָּה סִלַּח נָא, כִּי אֵל טוֹב וְסִלַּח אַתָּה:

אָנָּה מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנּוּן, זְכוֹר וְהִבֵּט לְבְרִית בֵּין הַבְּתָרִים. וְתִרְאֶה לְפָנֶיךָ עֲקֵדַת יַחִיד. וְלִמְעַן יִשְׂרָאֵל אֲבִינוּ, אֵל תַּעֲזֹבֵנוּ אֲבִינוּ, וְאֵל תִּטְשֵׁנוּ מִלְכָּנוּ וְאֵל תִּשְׁכַּחְנוּ יוֹצְרֵנוּ, וְאֵל תַּעַשׂ עִמָּנוּ כְּלָה בְּגִלוּתֵינוּ. כִּי אֵל מֶלֶךְ חַנּוּן וְרַחוּם אַתָּה: אִין כְּמוֹךְ חַנּוּן וְרַחוּם אֱלֹהֵינוּ, אִין כְּמוֹךְ אֵל אַרְךָ אַפִּים וְרַב חֶסֶד וְאַמֶּת, הוֹשִׁיעֵנוּ וְרַחֲמֵנוּ מִרְעַשׂ וּמִרְגֹז הַצִּילָנוּ: זְכוֹר לְעַבְדֶּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב. אֵל תִּפֶּן אֵל קָשִׁי הָעַם הַזֶּה וְאֵל רִשְׁעוֹ וְאֵל חֲטָאתוֹ: שׁוּב מִחֲרוֹן אַפֶּךָ וְהִנַּחֵם עַל הָרַעָה לְעַמְּךָ: וְהִסֵּר מִמֶּנּוּ מַכַּת הַמּוֹת כִּי רַחוּם אַתָּה. כִּי כֵן דִּרְכְּךָ לַעֲשׂוֹת חֶסֶד חֲנֹם בְּכָל דּוֹר וְדוֹר: אָנָּה יי' הוֹשִׁיעָה נָא: אָנָּה יי' הַצִּלִּיחָה נָא:

אָנָּה, יי' צְבָאוֹת, אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, צְדָקָה וְחֶסֶד עֲשֵׂה נָא עִימָנוּ בַּעֲבוּר יי"ג מִיָּדוֹת רַחֲמֶיךָ, וְאוֹרֶךְ הַמָּאִיר מֵאַרְיֵךְ אַנְפִּיךָ, וְשִׁמְעֵ קוֹלְנוּ וְעֲנֵה עֲתִירְתָנוּ, וְתִמְתִּיק אֶת כָּל הַדֵּינִים וְהַגְּבוּרוֹת בְּשׁוֹרֶשֶׁן, וְהַפּוֹךְ אֶת כָּל הַצִּירוּפִים לְטוֹבָה וְלִבְרָכָה מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל, כְּדַכְתִּיב: לִי הִישׁוּעָה עַל עַמּוֹךְ בְּרַכְתְּךָ סִלָּה: וּבִטַל מֵעָלֵינוּ וּמֵעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל כָּל גְּזֵרוֹת קִשׁוֹת וְרַעוֹת, הִרְאֵנוּ יי' חֶסֶדְךָ וְיִשְׁעֶךָ תִּתֵּן לָנוּ: וַיְהִימוּ נָא רַחֲמֶיךָ יי' אֱלֹהֵינוּ, עָלֵינוּ, וְתִמְשִׁיךְ רַחֲמִים וְחֶסֶדִים גְּדוֹלִים, בְּרַכּוֹת וְיִשׁוּעוֹת מְרֻבּוֹת, קְדוּשָׁה וְטִהָרָה מוֹפְלָגָה עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל וְתַחֲיֵשׂ אֶת גְּאוֹלְתָנוּ בְּרַחֲמִים וּבְרִצּוֹן הָאֲזִינָה אֱלֹהִים תִּפְלְתִי וְאֵל תִּתְעַלֵּם מִתַּחֲנָתִי, הַקְּשִׁיבָה לִי וְעַנְנִי וְאֵל יִהְיוּ חֲטָאוֹתִי, עוֹנוֹתִי וּפְשָׁעֵי מוֹנְעִים מִתִּפְלְתִי לְעֵלוֹת לְפָנֶיךָ, וְתִזְכְּנִי לְתַקְנָם עַל יְדֵי מִצְוֹת וּמַעֲשִׂים טוֹבִים, אֲךָ לֹא עַל יְדֵי יִסּוּרִין וְחֲלָאִים רָעִים, כִּי אַתָּה אֲדֹנֵי טוֹב וְסִלַּח וְרַב חֶסֶד לְכָל קְרָאִיךָ: יי' קְרָאֲתֶיךָ חוֹשֶׂה לִי, הָאֲזִינָה קוֹלִי בְּקִרְאֵי לָךְ: שִׁמְעֵ יי' קוֹלִי אֶקְרָא וְחַנְּנִי וְעַנְּנִי: יי' צְבָאוֹת עִמָּנוּ מִשְׁגֵּב לָנוּ אֱלֹהֵי יַעֲקֹב סִלָּה: יי' צְבָאוֹת אֲשֶׁרִי אָדָם בִּטַח בְּךָ: יי' הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְיוֹם קְרָאֵנוּ: יִהְיוּ לְרִצּוֹן אֲמַרִי פִי וְהַגִּיזוֹן לְבִי לְפָנֶיךָ יי' צוּרִי וְגֹאֲלִי.

✓ פרקי תהלים המסוגלים לשמירה ותפילה בזמן נפילת טילים ולשלום חיילי צבא הגנה לישראל. נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

2. תפילה לשעת צרה ולזמן מלחמה:

יאמר תחילה פרק כ בתהלים י"ב פעמים בכונה:

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יְהו"ה בַּיּוֹם צָרָה, יִשְׁגְּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב:
יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחֹתֶיךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יְדֹשְׁנָה סִלָּה: יִתֵּן
לְךָ כִּלְבֵבְךָ וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: גִּרְנָנָה בִישׁוּעָתְךָ וּבִשְׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יְהו"ה
כָּל מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֵתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ יְהו"ה מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמֵי קִדְשׁוֹ בַּגְּבוּרוֹת
יִשַׁע יְמֵינוּ: אֱלֹה בָרַכְבּ וְאֱלֹה בְּסוּסִים וְאִנְחָנוּ בְּשֵׁם יְהו"ה אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה
כָּרְעוּ וּנְפְלוּ וְאִנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד יְהו"ה הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאנוּ:

לאחר אמירת הפרק, יאמר:

יְהִי רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, אֲבִיר יַעֲקֹב, קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל,
שְׁבַסְגוּלַת קְרִיאַת הַמְּזִמּוֹר הַזֶּה, תִּתְמַלֵּא רַחֲמִים עַל כָּל יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּה
(יאמר את שם העיר), וְתִשְׁמְרֵנוּ מִיַּד אוֹיְבֵינוּ וְכָל הַקָּמִים עֲלֵינוּ. וְתִצְלִלְנוּ מִרְעָה
וּמִרְעַב וּמִשְׁבִּי וּמִבִּיזָה וּמִכָּל פֶּחַד וּמִכָּל צַעַר, וְתִכְנִיעַ וְתִשְׁפִּיל אֶת כָּל אוֹיְבֵינוּ,
תִּפְלַע עֲלֵיהֶם אֵימָתָה וּפֶחַד (יכוין בשם: תֵּעָאוּ) בַּגְּדָל זְרוּעֶךָ יִדְמוּ כְּאֶבֶן. וְכִשֵּׁם
שְׁעִנִית לִיעֲקֹב בְּבֵית אֵל כִּשְׁאֲמַר וְאֶעֱשֶׂה שֵׁם מִזְבֵּחַ לֹאל הָעוֹנָה אוֹתִי בַּיּוֹם
צָרְתִּי, וְכֵן דוֹד הַמֶּלֶךְ עָלֶיךָ הַשְּׁלוֹם הִיא מִתְפַּלֵּל כְּשֶׁהִיא יוֹאֵב בְּמִלְחָמָה, יַעֲנֶךָ
יי בַּיּוֹם צָרָה יִשְׁגְּבֶךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב, הוּא הַשֵּׁם שְׁאֲמַר יַעֲקֹב אֲבִינוּ עָלֶיךָ
הַשְּׁלוֹם לֹאל הָעוֹנָה אוֹתִי בַּיּוֹם צָרְתִּי, בְּשֵׁם הַזֶּה אֶקְרָא אֵלֶיךָ (יכוון במחשבה:
אהיה יְהו"ה אֲדָנִי) יַעֲנֵנוּ בַּיּוֹם קְרָאנוּ. וְזִכּוֹת הַשְּׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מִהַמְּזִמּוֹר הַזֶּה,
וְנִקְוֹדוֹתֶיךָ וְתִיבּוֹתֶיךָ וְאוֹתֵיךָ וְטַעְמֶיךָ, יִגֵּן עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל יוֹשְׁבֵי הָעִיר
הַזֹּה (יאמר את שם העיר), לְהַכְרִית כָּל הַחֹחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹבְבִים אֶת הַשּׁוֹשְׁנָה
הָעֲלִיוֹנָה:

אֲנֵא מֶלֶךְ רַחוּם וְחַנוּן, פָּדֵה אֶת בְּנֵי יַעֲקֹב מִחֲמָה, וְהַפֵּר תִּפְרַע עֲצַת כָּל הַקָּמִים
עֲלֵינוּ. יִהְיוּ נִגְדַת פְּנֵיךָ צְרוּתֵינוּ, וְרֵאָה בְּעֵינֵינוּ וְרִיבָה רִיבָנוּ, וְיִדְעוּ כָּל הַגּוֹיִם
כִּי אַתָּה קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל. זְכוֹר נָא בְּנֵיךָ עֲנִיִּים וְאֲבִיוֹנִים מִצָּפִים לִישׁוּעָתְךָ כָּל
הַיָּמִים. אֲבִינוּ מִלְּכָנוּ, יִכְבְּשׁוּ רַחֲמֶיךָ אֶת כַּעֲסֶךָ, וְיִגּוּלוּ רַחֲמֶיךָ
עַל מַדּוֹתֶיךָ. חֵי וְקַיִים, עֲשֵׂה לָנוּ נִסִּים וְנִפְלְאוֹת בְּשֵׁם אֲדָנִי צְבָאוֹת, לְנִצָּחַ בּוֹ

אוֹיְבֶיךָ, וּבְשֵׁם אֱלֹהִים צְבָאוֹת וּבְשֵׁם אֵל שְׁדֵי צְדִיק יְסוּד עוֹלָם, לְשִׁמּוֹר כָּל
יִשְׂרָאֵל וּבִפְרֹט יוֹשְׁבֵי הָעִיר הַזֹּה (יאמר את שם העיר). בְּשֵׁם אֱהִיָּה כְתוּר וּבְשֵׁם
הוֹיָה תִּפְאָרַת וּבְשֵׁם אֲדָנִי הֵיכַל קְדָשְׁךָ תִּשְׁגְּבֵנוּ וְתוֹשִׁיעֵנוּ, וְיַעֲמְדוּ מִלִּיצֵי יוֹשֵׁר
לְהַכְנִיס תְּפִלְתֵינוּ לְפָנֶיךָ לְמַעַן רַחֲמִים הַמְּרוֹבִים, כְּדַכְתִּיב: כִּי אֵל רַחוּם יי

ילדים, בפרט בזמן מלחמה/נפילת טילים, כאשר המצב גורם לתחושת חוסר אונים ופחד, אמירת התהלים יכולה לסייע לילדים במתן הרגשת בטחון ורוגע ולמזער תחושות לא רצויות) כל אחד מהמשתתפים יקרא מספר מזמורים (לא משנה סדר קריאת מזמורי התהלים)

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

4. להנצל הוא ובני ביתו מן הסכנה

יאמר אותו בכל יום פעם אחת (ואם ח"ו לא יבוא ולא יהיה היתה התקפת אויר יאמר אותו פעם אחר פעם בלי הפסק ובעז"ה לא יאונה לו כל רע).

לְמַנְצָחַ מְזִמּוֹר לְדוֹד: יַעֲנֶךָ יי בְּיוֹם צָרָה יִשְׁגָּבְךָ שֵׁם אֱלֹהֵי יַעֲקֹב: יִשְׁלַח עֲזָרְךָ
מִקְדָּשׁ וּמִצִּיּוֹן יִסְעֶדְךָ: יִזְכֹּר כָּל מִנְחַתְךָ וְעוֹלֹתֶיךָ יִדְשֶׁנָּה סֵלָה: יִתֵּן לְךָ כָּל־לִבְבְּךָ
וְכָל עֲצָתְךָ יִמְלֵא: נִרְנְנָה בִישׁוּעֶתְךָ וּבְשֵׁם אֱלֹהֵינוּ נִדְגַל יִמְלֵא יי כָּל
מִשְׁאֲלוֹתֶיךָ: עֵתָה יִדְעֵתִי כִי הוֹשִׁיעַ יי מִשִּׁיחוֹ יַעֲנֵהוּ מִשְׁמִי קִדְשׁוֹ בְּגִבְרוֹת
יִשַׁע יִמִּינוּ: אֱלֹהֵי בְרֻכָּב וְאֱלֹהֵי בְּסוּסִים וְאִנְחָנוּ בְּשֵׁם יי אֱלֹהֵינוּ נִזְכִּיר: הִמָּה
כָּרְעוּ וְנִפְלוּ וְאִנְחָנוּ קִמְנוּ וְנִתְעוֹדַד: יי הוֹשִׁיעָה הַמֶּלֶךְ יַעֲנֵנוּ בְּיוֹם קְרָאנוּ:

וְיִהִי בְּנִסְעֵי הָאָרֶץ וְיֵאמֶר מֹשֶׁה קוּמָה יי וּפְצוּ אֵיבֵיךָ וַיִּנְסוּ מִשְׁנֵאֵיךָ מִפְּנֵיךָ:
יִתֵּן יי אֶת אֵיבֵיךָ הַקָּמִים עֲלֶיךָ נִגְפִים לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד יֵצְאוּ אֵלֶיךָ וּבִשְׂבַעַה
דַּרְכִּים יִנּוּסוּ לְפָנֶיךָ:

לֹא יִתִּיצֵב אִישׁ בְּפָנֶיכֶם פַּחַדְכֶם וּמוֹרָאֲכֶם יִתֵּן יי אֱלֹהֵיכֶם עַל פְּנֵי כָּל הָאָרֶץ
אֲשֶׁר תִּדְרְכוּ בָּהּ כְּאֲשֶׁר דִּבַּר לָכֶם:

תִּפְּלֵ עֲלֵיהֶם אֵימָתָהּ וּפַחַד בְּגִדְלֵ זְרוּעֶיךָ יִדְמוּ כְּאֲבָן: כְּאֲבָן יִדְמוּ זְרוּעֶיךָ בְּגִדְלֵ
וּפַחַד אֵימָתָהּ עֲלֵיהֶם תִּפְּלֵ:

וּלְכֹל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא יִחַרְץ כָּל־לֵב לְשֵׁנוּ לְמֵאִישׁ וְעַד בַּהֲמָה לְמַעַן תִּדְעוּן אֲשֶׁר
יִפְּלֵה יי בֵּין מִצְרַיִם וּבֵין יִשְׂרָאֵל:

כִּי תַעֲבֹר בַּמַּיִם אֶתְךָ אֲנִי וּבִנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטָפוּךָ כִּי תִלָּךְ בָּמוֹ אִשׁ לֹא תִכּוֹה
וְלֹהֲבָה לֹא תִבְעַר בְּךָ:

כָּל כְּלֵי יוֹצֵר עֲלֶיךָ לֹא יִצְלַח וְכָל לְשׁוֹן תִּקּוּם אֶתְךָ לְמִשְׁפָּט תִּרְשִׁיעֵי זֹאת
נִחַלְתָּ עַבְדִּי יי וְצַדִּיקְתָּם מֵאֵתִי נָאם יי:

סוּרוּ מִמֶּנִּי כָּל פְּעֻלֵי אוֹן כִּי שָׁמַע יי קוֹל בְּכִי:

שָׁמַע יי תַּחֲנִתִּי יי תִּפְּלֵתִי יִקַּח:

יִבְשׁוּ וַיִּבְהָלוּ מְאֹד כָּל אֵיבֵי יִשְׂרָאֵל יִבְשׁוּ רַגְעֵ:

יִקּוּם אֱלֹהֵים יִפּוּצוּ אוֹיְבָיו וַיִּנּוּסוּ מִשְׁנֵאֵיו מִפְּנֵיו: כִּהְנַדֵּף עֲשָׂן תִּנְדָּף כִּהֲמִס
דוֹנֵג מִפְּנֵי אִשׁ יִאֲבְדוּ רָשָׁעִים מִפְּנֵי אֱלֹהֵים:

וְיִהִי נֶעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ כּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדִינוּ
כּוֹנְנָהוּ.

תפילה זו נכתבה ע"י הרב המקובל רבי יהודה פתיה זצוק"ל זיע"א ולקוחה מתוך קונטרס חסדי דוד (קונטרס המכיל תפילות לשמירה) אשר יצא לאור ע"י מכון הרב יהודה פתיה זצוק"ל זיע"א, רח' נבון 6

ירושלים. מובא בתחילת התפילה: יאמר אותו בכל יום פעם אחת.

פסוקים אלו מסוגלים לשמירה וניתן לאומרם בכל עת, רצוי כי בזמן נפילת טילים/מלחמה לחזור על אמירת פסוקים אלו ללא הפסק, ובמידה ורוצים לומר פסוקים אלו לשמירת אדם הזקוק לשמירה יתירה (כגון: חייל הנמצא במצב לחימה או אדם הנמצא במצב מסוכן וכד') יש להזכיר את שמו ושם אימו בטרם אמירת הפסוקים לדוגמא: הרני אומר/ת פסוקים אלו לזכות ולשמירת בן ויהי רצון שזכות פסוקים אלו יגנו בעדו אמן נצח סלה ועד.

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

בס"ד

9. בשעת אזעקה מאת הרב זילברשטיין

א. להכניס בלבו שהכל מאתו יתברך, ולכל כדור יש כתובת ויבטח רק בשם, ומקיים בזה מצווה מהתורה.

ב. ברגעי האזעקה יש לומר פרק תהילים, ולהתפלל שהטיל לא יפגע באף יהודי, ויצליחו ליירט אותו.

בתפילה זו מקיים מצוות עשה מהתורה, וכמו שכתב הרמב"ן על הפסוק "ולעבדו בכל לבבכם" איזו היא עבודה שבלב הוי אומר זו תפילה. מצוות עשה זו נאמרה על הזמן שהאדם בעת צרה, שאז יש עליו מצווה מן התורה להתפלל להקב"ה שיושיעו מהצרה.

ג. ברגעים אלה, יש גם להרהר בתשובה.

וכפי שנכתב בספר הרמב"ם (תעניות פ"א הל' א-ג) "מצות עשה מן התורה לזעוק ולהריע בחצוצרות על כל צרה שתבא על הציבור, ודבר זה מדרכי התשובה הוא שבזמן שתבוא צרה ויזעקו עליה ויריעו ידעו הכל שבגלל מעשיהם הרעים הורע להן, ככתוב 'עונותיכם הטו וגו'', וזה הוא שיגרום להם להסיר הצרה מעליהם. אבל אם לא יזעקו ולא יריעו, אלא יאמרו דבר זה ממנהג העולם אירע לנו, וצרה זו נקרה נקרית, הרי זו דרך אכזריות, וגורמת להם להדבק במעשיהם הרעים, ותוסיף הצרה צרות אחרות, הוא שכתוב בתורה 'זהלכתם עמי בקרי והלכתי עמכם בחמת קרי' כלומר כשאביא עליכם צרה כדי שתשובו, אם תאמרו שהוא קרי (מקרה) אוסיף לכם חמת אותו קרי"

ד. לאחר שהטיל יורט, או שנפל בשטח פתוח ולא הויק כלום, יש עוד מצות עשה, והיא להודות להקב"ה על חסדיו המרובים.

וכמו שפירש בספר "העמק שאלה", שהוא מצות עשה מהתורה, ולמדו זאת מקל-וחומר מהשירה שאמרו בני ישראל לאחר שיצאו מעבדות לחירות, ומה מעבדות לחירות, אמרו שירה, ממוות לחיים לא כל שכן, והוא קל-וחומר גמור, שהוא דאורייתא, ועיקר השירה היא מיד לאחר שהנס התרחש.

ה. לפתוח את הדלת לאלה שמחפשים מחסה.

אם אדם נקלע לאזעקה בהיותו ברחוב במקומות של פחד, והוא מחפש מחסה בתוך מבנה, ופותחים לו את הדלת, מקיימים בכך עוד מצווה של "לא תעמוד על דם רעך", וגם מצוות הכנסת אורחים.

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).

6. בקשת אל נקמות שינקום ה' מבני ישמעאל נקמת דם עבדיו השפוך

תחילה יאמר מזמור צד בתהלים:

אל-נקמות יהוה אל נקמות הופיע: הנשא שפט הארץ השב גמול על-גאים: עד-מתי רשעים יהוה
עד-מתי רשעים יעלו: יביעו ידברו עתק יתאמרו כל-פעלי און: עמך יהוה ידכאו ונחלתך יענו:
אלמנה וגר יהרגו ויתומים ירצחו: ויאמרו לא יראה-יה ולא-יבין אלהי יעקב: בינו בערים בעם

וכסילים מתי תשכילו: הנטע און הלא ישמע אם-יצר עין הלא יביט: היסר גוים הלא יוכיח המלמד
אדם דעת: יהוה ידע מחשבות אדם כי-המה הבל: אשריו הגבר אשר-תיסרנו יה ומתורתך תלמדנו:
להשקיט לו מימי רע עד יכרה לרשע שחת: כי לא-יטש יהוה עמו ונחלתו לא יעזב: כי-עד-צדק
ישוב משפט ואחריו כל-ישרי-לב: מי-יקום לי עם-מרעים מי-יתיב לי עם-פעלי און: לולי יהוה
עזרתה לי כמעט שכנה דומה נפשי: אם-אמרתי מטה רגלי חסדך יהוה יסעדני: ברב שרעפי בקרבי
תנחומיך ישעשעו נפשי: היחברך כסא הוות יצר עמל עלי-חק: יגודו על-נפש צדיק ודם נקי ירשיעו:
ויהי יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי: וישב עליהם את-אונם וברעתם יצמיתם יצמיתם יהוה
אלהינו:

ואח"כ יאמר בקשה זו בהתעוררות הלב:

אלהינו שבשמים נקם נקמת דם עבדיך אשר שפך דמם כמים בידי הישמעאלים העריצים הפראים
אשר טבחו ולא חמלו בנערים ונערות בזקנים וזקנות וגדעו כמה וכמה משפחות, ונגעו דמי אבות
ובנים, ודמי רחמניות וילדיהם, ונתערבו דמי אחים ואחיות ודמי חתנים וכלות ודמי ילדים וילדות,
ודמי אנשים ונשותיהם, ונהרגו על קדשת שמך המיוחד, ולקחו באכזריות וחמה לשבי אנשים נשים
וטף בבזיון וחרפה ומיסרים אותם ומענים אותם.

עד מתי אלהים יחרף צר ינאץ אויב שמך לנצח, זכר ה' מה היה לנו הביטה וראה את חרפתנו, ואתה
ה' אלקים צבאות אלקי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה, כלה בחמה כלה
ואינמו וידעו כי אלקים משל ביעקב לאפסי הארץ סלה, שפך חמתך אל הגוים אשר לא ידעוך ועל
ממלכות אשר בשמך לא קראו, כי אכל את יעקב ואת נהו השמו.

נא דורש דמים קול דמי בניך צועקים אליך מן האדמה, עשה למענם וחמל על עמך ישראל ותוציאם
מאפלה לארה, ראה נא בענינו ועננו, הננו בידך הננו, חננו ה' חננו.
רועה ישראל האזינה, נהג כצאן יוסף ישב הכרובים הופיעה, שאין אתה כרועה בשר ודם שישן לו
ובאים האריות והזאבים וטורפים את הצאן. אבל עליך נאמר הנה לא ינום ולא ישן שומר ישראל.
על כן חוס וחן וחמל ורחם על פליטת צאנך הנשארה שה פזורה, בני אברהם אוהבך, זרע יצחק
עקדך שנעקד על גבי המזבח, עדת יעקב בנך בכורך, שמאהבתך שאהבת אותו ומשמחתך ששמחת בו
קראת אותו ישראל וישרון. יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך ה' צורי וגאלי:

✓ נא לשמור על קדושת התפילה (טעון גניזה).